

opusdei.org

Prelato laiškais (2007- ųų kovas)

Mons. Chavjero Ečevarijos (Javier Echevarria) laiškais Opus Dei tikintiesiems. Gavėnios proga Prelatas mus ragina kiekvieną „džiaugsmingai koreguoti savo asmeninį gyvenimą ir tarsi lėktuvui ar laivui pasiekti kelionės tikslą“.

2007-02-28

Mylimiausiai: tesaugo Jėzus mano dukteris ir sūnus!

Prasidėjo Gavėnia, prasmingas liturginis laikotarpis, kurio metu Bažnyčia mus kviečia naujam atsivertimui. Šio atsivertimo reikia mums visiems, kad nuolat koreguotume savo gyvenimo kelią, siekdami pagrindinio tikslo: susivienyti su Dievu ir būti su Juo laimingiems amžinybėje.

Tačiau žinome, kad keliaudami žemėje galim pasiklysti ar bent išklysti iš kelio. Todėl turim džiaugsmingai koreguoti savo asmeninį gyvenimą ir tarsi lėktuvai ar laivai pasiekti kelionės tikslą.

Mylimiausias Jonas Paulius II teigė, kad mes visi, būdami *in statu viatoris*, tai yra keliaudami dangiškosios tėvynės link, taip pat esam ir *in statu conversionis*, atsivertimo kelyje. Jis daro išvadą, kad turim gyventi nuolat atsiversdami ir kad šie atsivertimai be galo svarbūs mūsų piligrimystei

žemėje (plg. *Dives in misericordia*, 1980/11/30, n. 13); bet, kartoju aš, turim gyventi kupini džiaugsmo bei vilties, nes mūsų laukia Viešpats.

Būti tokius ištikimus mus ragina Gavėnia, laikotarpis, ypač tinkamas ryžtingai stengtis pasikeisti kaip asmenybei, nes šiuo liturginiu metu tikimės ypatingos malonės.

Apmąstykime šv. Josemaria žodžius.

„Prasidėjo Gavėnia: atgailos, apsivalymo, atsivertimo laikotarpis. Užduotis nelengva. Krikščionybės kelias nėra patogus: neužtenka priklausyti Bažnyčiai ir žiūrėti, kaip bėga metai. Mūsų, krikščionių, gyvenime svarbus pirmasis atsivertimas – ta unikali akimirka, kurią kiekvienas prisimename ir per kurią aiškiausiai suvokiame viską, ko mūsų prašo Viešpats; bet dar svarbesni ir kartu sunkesni yra tolesni atsivertimai. O kad savo tolesniais atsivertimais

bendradarbiautumem su dievi6kosios malon4s veikla, turim palaikyti sielos jaunatvę, šauktis Viešpatį, mokėti išklaudyti ir suvokę, kas buvo blogai, prašyti atleidimo“ (*Es Cristo que pasa*, n. 57).

Viešpaties Kančia ir Mirtis rodo begalinę meilę, visišką atsidavimą, kuris per amžius gyvuos istorijoje: Dievo Sūnus tampa žmogumi ir miršta, kad mus išvaduotų iš nuodėmių. Todėl šias savaites šventasis Tėvas mus kviečia gyvai ir dėmesingai pažvelgti (...) į *nukryžiuotą Kristų, kuris mirdamas ant Kalvarijų kalno mums kaip ant delno parodė Dievo meilę* (Žinia 2007-ųjų Gavėnios proga, 2007/02/27).

Toks pats patarimas nuolat nuskambėdavo ir iš šv. Josemaria lūpų. Kiek kartų jis mus ragino paimti į rankas Nukryžiuotąjį ir drąsiai stojus prieš Viešpatį

išklausyti, ką jis nuo kryžiaus mums norėjo pasakyti! Apmąstykime kad ir šiuos jo žodžius: „**Aš taip myliu Kristų ant Kryžiaus, kad kiekvienas Nukryžiuotojo atvaizdas yra tarsi švelnus mano Dievo priekaištas: „Aš kenčiu, o tu... Tu esi bailys. Aš tave myliu, o tu... Tu mane užmiršti. Aš prašau tavęs, o tu... Tu atsisakai. Aš esu čia — ištiesęs rankas kaip Amžinasis Kunigas, iškęsdamas visa, kas gali būti iškentėta iš meilės tau... O tu skundiesi dėl mažiausio nesusipratimo, dėl menkausio pažeminimo...“**

(Kryžiaus kelias, XI stotis, 2 skaitinys). Esu matęs, kaip jis bučiuoja nukryžiuotą Viešpatį su tikriausia meile ir alkiu atitaisyti.

Jei šiomis dienomis kupini tikriausio nuoširdumo atsistosime prieš nukryžiuotą Jėzų Kristų, netruksime suvokti, kokių konkrečių mūsų smulkių atsivertimų Jis laukia, nes

šventumo pastangos neturi būti vien tik užgaida ir nevaisingi norai: jos turi virsti konkrečiais pasiryžimais, įsisąmoninta vidine kova.

Galbūt kartais suprasime, kad turim iš esmės keisti elgesį, nes keliai, kuriais traukiame, nepriartina prie Dievo. Kitais kartais – o taip bus dažniausiai – turėsime geriau atlikti kasdieninius darbus, kurie nėra nereikšmingi, jei juos atliekam su meile.

Šiaip ar taip, kaip sako Popiežius Benediktas XVI, nepamirškime, *kad šis sielos virsmas visų pirma yra neatlyginama Dievo dovana (...). Todėl Jis pats maloningai suteikia mums troškimą ir lydi mūsų pastangas atsiversti. Popiežius priduria: „Ką iš tiesų reiškia atsivertimas? Atsiversti – tai ieškoti Dievo, keliauti kartu su Juo, nuolankiai paklusti Jo Sūnaus Jėzaus Kristaus mokymui. Atsivertimas nėra skirtas save įprasminti, nes žmogus*

*nėra savo amžinojo likimo kalvis (...).
Atsiversti – tai laisva valia ir su meile
susitaikyti, kad esam visiškai
priklausomi nuo Dievo, tikrojo mūsų
Kūrėjo, ir nuo Jo Meilės. Iš tikrųjų čia
ne priklausymas, o laisvė“
(Kreipimasis į tikinčiuosius,
2007/2/21, Pelenų dieną).*

*„Per kiekvieną tokį pasikeitimą
atsiskleidžia Dievo kvietimas ir
žmogaus laisvė. Dievas – tikroji Meilė
– laisva valia mums atsidavė per Jėzų
Kristų ir tikisi, kad mes priimsime jo
Meilę. Ant Kryžiaus Dievas pats
maldauja savo sukurtos būtybės
meilės: Jis trokšta kiekvieno mūsų
meilės“ (Žinia 2007-ųjų Gavėnios
proga, 2006/11/21). Taip Šventasis
Tėvas aiškiai parodo, kaip
nukryžiuotame Kristuje susijungia
abi dosnumo pusės: aukojimo ir
turėjimo meilė.*

*„Maža to: atskleisdamas žmogui Savo
meilę (didžiai trokšdamas būti mūsų*

mylimas), Dievas iš tikrųjų išreiškia Savo begalinį ir besąlygišką atsidavimą. Iš tiesų tik tokia meilė, kuri vienija atsidavimą ir aistringą susivienijimo troškimą, sukelia stiprų džiaugsmą, kuris net ir patį sunkiausią pasiaukojimą paverčia lengvu“ (Ten pat).

Šiais žodžiais Gavėnios proga kreipdamasis į tikinčiuosius, Benediktas XVI krikščionims siūlo šviesą, kuri mums gali labai padėti per šias Gavėnios savaites. Pasistenkime ją pasinaudoti. Susimąstykime, kaip kasdien konkrečiai ir vaisingai dėkojame Dievui už Jo stiprią ir begalinę meilę kiekvienai ir kiekvienam.

Šiuo liturginiu laikotarpiu mūsų pastangoms atsiversti gali padėti konkretūs darbai – malda, atgaila, labdaringa veikla. Kaip ruošiamės Didžiajam Kristaus kančios ir Prisikėlimo tridieniui, šventai

trokšdami būti su Kristumi, su Juo kentėti, su Juo atsiduoti? Jis to nori ir kęsdamas Kančias prašo eiti su Juo.

Galbūt galime su didesne meile atlikti pamaldumo praktikas (melsdamiesi, dalyvaudami Šventose Mišiose, kalbėdami Rožinį). Galbūt galime dažniau pasiaukoti ir taip atskleisti atgailos dvasią. Pavyzdžiui, kuo kruopščiausiai atlikti ypač daug pastangų reikalingą darbą; noriai priimti žmogų, kuriam reikia mūsų patarimo ar pagalbos; stengtis padėti patiems artimiausiems žmonėms; į valgį ir gėrimą „įmaišyti“ dalelę pasiaukojimo, kuris šiomis akimirkomis mums padėtų gyventi Dievo akivaizdoje. Šv. Josemaria paprastai pasiūlydavo pasiaukojimą, prieinamą visiems: **suvalgyti truputį daugiau to valgio, kurio nemėgstam, ir truputį mažiau to, kurį mėgstam.** Mano dukterys ir sūnūs, ar nepamirštam, kad be Kryžiaus nėra krikščionybės ir

krikščioniškojo asmeninio gyvenimo? Ar tavo dienose yra vietos meilei Kryžiui?

Malda ir pasiaukojimas – tai kolonos, ant kurių iškyla krikščioniškas elgesys; o šitaip trokšdami atsiversti, surasime daugybę įvairių kelių tapti geresniems dalindami brolišką dosnumą: nuo pagalbos tiems, kuriems jos reikia, iki patarimo, kuris kitiems atvertų naujus kelius kovoti, kad taptų geresniais krikščionimis. Šia prasme nepamirškime, koks svarbus yra išpažinties apaštalavimas; sustiprinkime jį per šią Gavėnią, kad daug žmonių Velykų švenčių sulauktų atsakingai priėmę šį dieviško gailestingumo sakramentą.

Dar vieną patarimą Pelenų dieną mums davė Šventasis Tėvas: stenkimės auginti *stiprią susikaupimo ir apmąstymų dvasią* (Kreipimasis į tikinčiuosius,

2007/2/21, Pelenų dieną). Iš tiesų tokioje atmosferoje ir subręsta tikrieji atsivertimai. Todėl stenkimės ištisą dieną artėti prie Dievo, sukalbėdami kokią maldele, tinkančią kiekvieno mūsų individualioms aplinkybėms; šiomis dienomis daug jų mums siūlo liturgija. Stenkimės kasdien peržvelgti atlikdami sąžinės patikrinimą. Šios apmąstymams skirtos minutės, buvimas vienam su Dievu yra puiki pradžia, tarsi spyruoklė, pastūmėjanti mus pirmyn – su Viešpaties mums teikiama šviesa ir jėgomis – rimtam ateinančios dienos žingsniui.

Su meile, jus laimina

Jūsų tėvas +Javier

Roma, 2007-ųjų kovo 1 d.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/article/prelato-laiskas-2007-uju-
kovas/](https://opusdei.org/lt-lt/article/prelato-laiskas-2007-ujukovas/) (2026-04-03)